

„ Да ѿ бѣда другарь вѣрный
„ Боже подари ми!
„ Бѣло-лика, черно-ока:
„ Гълѣбка девойка
„ Кому ли ще ѿ тя прилика
„ И вѣрна ступанка?
Дур' издума, младый Пенчо,
Да испѣ пѣсянь
Привари го другарь Ненчо
И—съсь гласъ по есень:
„ Моме, моме, малка моме!
„ Ходи кждѣ ходишь,
„ Лице-то си, малка моме,
„ Се да позакривашъ.
„ Чи душмани-тѣ сѣ много
„ На хубавѣ мома,
„ Нѣ дано имѣ не е дълго —
„ Да гы земни врага!..
Това Ненчо дур' издума
Добри замърмора —
Нѣщо страшно му продума
И Ненчо премълкна,
„ Нищѣ пѣсни, ни приказки:
„ Работѣ глѣдайте!
„ Зидове-тѣ ви сѣ ниски:
„ Мжжжи работете!
„ Кога свѣмѣ, горѣ, лѣка,
„ Тогава, що щете,
„ Тогазѣ ще ви дава ржжж —
„ Пѣйте и играйте.
„ Вы сте млади и незнайте
„ Що ще рече майсторѣ.
„ До нѣкогашъ ще видите —
„ Кой-то стани майсторѣ.
Кѣтъ продума главатаря —
Сички занѣмахъ:
Сѣкій с' чука си удара;
Чукуве звѣнтѣхъ.